

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717011148
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8717011148.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.09.2025, v trestnej veci obžalovaného A. A. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/80/2017 zo dňa 07.10.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. A. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/80/2017 zo dňa 07.10.2024 bol obžalovaný A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C., D. E. F. XXX/XX, G. B., uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 09.08.2016 asi o 10.50 h na ceste I/66 viedol traktor továrenskej značky Zetor Forterra, evidenčného čísla B. XXXXX s prívesom evidenčného čísla B. XXXXX, v smere od obce Tatranská Kotlina do obce Ždiar, okres Poprad, kde v kilometri 122,0 začal odbočovať vľavo na lesnú cestu a v dôsledku nevenovania sa plne vedeniu motorového vozidla a nesledovania situácie v cestnej premávke nespozoroval, že je predchádzaný motocyklistom H. I. na motocykli továrenskej zn. Suzuki GSR600, evidenčného čísla XXXXXX, MPZ: Česká republika a za ním idúcim motocyklistom J. J., na motocykli továrenskej značky Yamaha FZS1000, evidenčného čísla XXXXXX, MPZ: Česká republika, so spolujazdkyňou E. E., ktorí jazdili v pravej tretine protismerného jazdného pruhu, pričom motocyklista H. I. počas predchádzania prešiel do strednej časti protismerného jazdného pruhu, kde došlo ku kontaktu behúňa ľavej prednej pneumatiky traktora s koncovkou výfuku motocykla Suzuki, čo spôsobilo stratu smerovej stability motocyklistu jeho nárazu do zvodidiel po ľavej strane a pádu na vozovku, ďalší motocyklista J. J. na motocykli značky Yamaha FZS1000, evidenčného čísla XXXXXX, MPZ: Česká republika so spolujazdkyňou E. E., v snahe zabrániť zrážke reagoval na kolíznú situáciu intenzívnym brzdením, v dôsledku čoho spadol s motocyklom a spolujazdkyňou na vozovku na ľavý bok a narazil do ľavého zadného kolesa stojaceho traktora, motocyklista H. I. pri nehode utrpel úrazový šok 2. stupňa, trieštivú otvorenú vnútrokĺbnu zlomeninu horného konca píšťaľy vľavo s posunom úlomkov, trieštivú otvorenú zlomeninu jabĺčka ľavého kolena s posunom úlomkov, otvorenú zlomeninu základného článku 5. prsta pravej ruky s posunom s dobou liečenia a obmedzením v obvyklom spôsobe života v priemere 4 – 6 mesiacov, J. J. utrpel pomliaždenie hrudníka vľavo, podvrtnutie pravého zápästia ľahkého stupňa, pomliaždenie pravého kolena s neúplným roztrhnutím vnútorného bočného väzu, s dobou liečenia a obmedzením v obvyklom spôsobe života do 08.09.2016, E. E. utrpela pomliaždenie brady, podvrtnutie krčnej chrčtice ľahkého stupňa, pomliaždenie driekovej oblasti vľavo, pomliaždenie ľavého kolena, pomliaždenia a hlboké kožné odreniny pravého predkolenia (stav komplikovaný trombózou hlbokých žíl pravého predkolenia) s dobou liečenia a obmedzením v obvyklom spôsobe života do 02.09.2016, čím ako vodič porušil ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a/, § 4 ods. 1 písm. c/, § 19 ods. 1 Zákona č. 8/2008 Z.

z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, t e d a - inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania, - inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona, účinného od 06.08.2024, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 37 písm. h/ Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 /pätnásť/ mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmienične odložil. Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu vo výmere 2 /dvoch/ rokov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere 2 /dvoch/ rokov.

Proti uvedenému rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, podal obžalovaný odvolanie, ktoré následne prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil. Vytýkal okresnému súdu, že vyhodnotil dôkazy výlučne len jednostranne, navyše arbitrárne, v jeho neprospech a v rozpore so zásadami trestného práva a ak by postupoval v zmysle základných zásad ustanovených v § 2 ods. 10 a ods. 12 Trestného poriadku, a teda, žeby pristúpil k hodnoteniu dôkazov zákonným spôsobom a po uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne, nemohol by, podľa názoru odvolateľa, dospieť k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v obžalobe a mal ho spáchať on, obžalovaný. Vytýkal, že okresný súd odsudzujúci rozsudok postavil výlučne len na výpovedi poškodených H. I., J. J. a E. E., svedkov K. I., J. H., I. L., M. N. a na záveroch znaleckých posudkoch O. N. a ÚSI Žilina, I. K. P. a že pri záveroch vychádzal čiastočne aj z výpovedí svedkov I. Q., J. Q., J. Q., R. N. P., J. B. P. a obžalovaného A., pričom k záverom znaleckého posudku O. S. súd uviedol, že sú právne irelevantné. Vykonané dokazovanie obžalovaný hodnotí zo svojho pohľadu tak, že hodnotenie dôkazov súdom je navyše aj v príkrom rozpore s elementárnymi zákonmi výrokovej logiky, matematiky a fyziky, čo sú mimochodom exaktné vedy, pričom skutkovú vetu do svojho rozsudku poňal len mechanicky a opísal ju z obžaloby, čo, podľa odvolateľa, len potvrdzuje, že súd hodnotil dôkazy len tak svojvoľne, aby vyhovel obžalobe. Poukazoval na to, že obhajoba od samotného počiatku uvádzala, že v skutkovej vete sú uvedené nepravdivé tvrdenia, napr. že motocyklista H. I. počas predchádzania prešiel do strednej časti protismerného jazdného pruhu, kde došlo ku kontaktu behúňa ľavej prednej pneumatiky traktora s koncovkou výfuku motocykla Suzuki, čo spôsobilo stratu smerovej stability motocyklistu atď., no také tvrdenie je absolútne nepravdivé, žiaden kontakt takýchto častí sa nepreukázal (výškové pomery motocykla a traktora nepustia, takže je to technicky neprijateľné), čo má následne vplyv na trajektóriu motocykla. K hodnoteniu dôkazov obžalovaný uvádza, že je veľmi zvláštne tvrdenie, že pri odsudzujúcom rozsudku čiastočne vychádzal z výpovedí svedkov I. Q., J. Q., J. Q., R. N. P., J. B. P. a obžalovaného A. a je na škodu veci, že v rozsudku súd neuviedol, ktoré čiastočne častí výpovedí vyššie uvedených svedkov mal na mysli a prečo ostatné častí výpovedí nebral v úvahu, keď je, podľa obžalovaného, zrejmé, že to boli tie častí výpovedí, ktoré potvrdzovali nevinu obžalovaného, ako aj iný skutkový dej, k akému dospel súd. Za najzávažnejšie pochybenie okresného súdu obžalovaný považuje tú skutočnosť, že okresný súd úplne odignoroval závery znaleckého posudku O. S. s tým, že je to právne irelevantné, no neuviedol, prečo je to právne irelevantné, takže takýto postup súdu je, podľa obžalovaného, arbitrárny. Zároveň súd uviedol, že závery znaleckého posudku ÚSI Žilina sú naproti tomu právne relevantné. V ďalšom obžalovaný poukazuje práve na znalecký posudok tejto znaleckej organizácie, na to, že v znaleckej doložke znaleckého posudku ÚSI Žilina je okrem iného citované, že znalecký ústav si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku, čo ale, podľa obžalovaného, znamená, že minimálne súčet čísiel v tomto znaleckom posudku by mal byť neomylný, tak ako $1 + 1 = 2$, a nie tri, resp. iný výsledok ako 2, v opačnom prípade je toto možné hodnotiť ako nepravdu a u takej organizácie, ako je ústav, tak je to možné hodnotiť ako úmyselná nepravda, keď v tak jednoduchnej matematike nie je možné sa myliť a pri spracovaní znaleckého posudku dobrými základmi je správne vyhodnotenie stôp a pracovanie so správnymi technickými údajmi vozidiel, čo sa v tomto prípade nestalo. Na strane 146 znaleckého posudku v technických údajoch sú uvedené rozmery privesu, no k tomu, ako uvádza, priložil skutočné a správne rozmery privesu obžalovaného, pričom s previsom vozidla sa počíta do dĺžky vozidla a je to previs od stredu predného kolesa po začiatok vozidla. V predmetnom prípade, keď sa porovnávajú technické údaje USI privesu so skutočnosťou, je možné konštatovať, že ústav úmyselne skrátil prives a zúžil ho. To sa týka i rozchodu privesu ktorý sa počíta zo šírky medzi stredmi pneumatík a uviedol iný rozmer rozchodu privesu, 1,803m a nie 1,7m. Toto nesprávne zadanie je možné považovať ako za úmyselné, za účelom posunúť pohyb jazdnej súpravy pred odbočením, a to do pravého jazdného pruhu, pričom skutočnosť bola úplne iná. V tomto bode obhajoba vidí prvé úmyselné klamanie spracovateľa posudku a úmyselné použitie nesprávnych

technických rozmerov prívesu. V námietkach pokračoval obžalovaný tak, že spracovateľ ďalej nesprávne vyhodnotil polohu prívesu na šmykových stopách, lebo šírka pravého jazdného pruhu bola 3,0 m, šírka ľavého jazdného pruhu bola 3,0 m, ľavá vodiaca čiara na ľavej strane ľavého jazdného pruhu v smere na Ždiar bola určená ako pomocný bod merania, od ktorého merali vzdialenosti stôp vpravo a vľavo, stopa č. 4 začiatok pravdepodobnej brzdnéj stopy zadného pravého kolesa prívesu traktora, mala také parametre, že od ZBM - 47,2 m v smere, od PBM - 4,6 m vpravo. Z vyššie uvedeného vyplýva, že keď vznikala šmyková stopa od pravej strany kolies prívesu traktora, tak sa príves na ceste, už v čase brzdzenia nachádzal tak, že pravá strana prívesu traktora bola 1,6 m vpravo od stredu vozovky a jednoduchou matematikou, odčítaním, sa dá zistiť, že ľavá strana prívesu a nachádzala max. 0,935 m a min 0,63 m vľavo od stredu vozovky v protismernom jazdnom pruhu. V tom videl dôvod, prečo ústav skrátil a zúžil príves, lebo úmyselne potom dosiahol takouto manipuláciou to, že v čase začiatku brzdzenia prívesu, sa príves pohyboval v pravom jazdnom pruhu, čo aj zobrazil v svojom posudku na obrázku č. 6 na strane 99, čo je už ale možné hodnotiť ako úmyselné klamstvo. Posudok je v časti, ktorá je zobrazená na obr. č. 2, 4, 5, 6, podľa obžalovaného, absolútne nepreskúmateľný a je nečitateľný, chýbajú tam akékoľvek kóty, ktoré k sprehľadneniu technického posudku sú neodmysliteľné, meracie pravítko na obr. č. 6 nemá žiadnu výpovednú hodnotu. Podľa tohto pravítka nevie znalec ústavu okamžite povedať, v akej vzdialenosti sa nachádzala predná časť traktora od stredu vozovky a od ľavého okraja vozovky, v akej vzdialenosti je stopa č. 4 od stredu vozovky, kde je šmyková stopa, aká je vzdialenosť ľavej strany prívesu od ľavej strany vozovky, aká je široká vozovky. Sú to nič hovoriace obrázky. To isté, podľa obžalovaného, platí i pre obr. č. 7, kde navyše rozmery traktora s radlicou nezodpovedajú skutočnej polohe traktora po zastavení, ani jeho dĺžke s radlicou. Obžalovaný namietal, že nikde nie je v znaleckom posudku vyhodnotená šmyková stopa prívesu, prečo vznikla, aká je dlhá a ako na nej je postavený príves. Toto obžalovaný považoval za základy, na ktorých je možné potom stavať ďalšie výpočty a analýzy, pričom už v tomto počiatku ústav úmyselne odignoroval všetky dostupné skutočnosti, nevyhodnotil správne stopy a nezadal správne technické údaje traktora a prívesu, potrebné pre nasledujúce výpočty a znalec, ktorý následne z týchto úmyselne nesprávne zadaných údajov potom počítal celú analýzu nehodového deja, postupoval pri výpočte zmätočne, je možné konštatovať že nepozná prácu s programom PC CRASH, keď v sekvenciách výpočtu ešte pred reakčným časom vodiča zadával brzdzenie, potom zadával reakciu a opäť zadával nábeh brzdného účinku, keď už traktor s prívesom brzdil, čo je technický nezmysel. V prílohách znaleckého posudku sú uvádzané štartovacie údaje, konečné údaje, nepresné technické údaje vozidiel, sekvencie. Tieto všetky údaje sú ale zadávané znalcom, nepočítajú sa. O výsledku a správnosti zadania týchto údajov pre výpočet hovoria výpočty uvedené v programe PC CRASH ako „ÚSEK“ a na konci každých SEKVENCIÍ je časť, ktorá sa volá „VÝSLEDKY“, a toto všetko v znaleckom posudku ústavu chýba a je možné konštatovať že z časti „SEKVENCIÍ“ bola časť „VÝSLEDKY“ úmyselne „vyhodená“, lebo táto časť sa automaticky pri každom výpočte na konci sekvencii zobrazuje. Podľa obžalovaného, nie je známy ani dôvod, prečo tu toto všetko chýba a považuje za plytvanie časom sa vyjadrovať k výsledkom znaleckého posudku, keďže výpočty v uvedenom posudku nie sú preskúmateľné, posudok je úmyselne zmanipulovaný v rozpore s doložkou znaleckého posudku. Nie je preskúmateľný a je úplne zmätočný, plániky nemajú žiadnu technickú výpovednú hodnotu a z nich nie je možné nič určiť, došlo tu, podľa obžalovaného, k falšovaniu rozmerov traktora, odignorovaniu výpočtov v prílohách znaleckého posudku, šmykovej stopy, rovnako elementárneho vzorca $s = v \cdot t$, čo malo byť právne relevantné. Oproti tomu, podľa názoru odvolateľa, logicky jasné a zrozumiteľné sú závery znaleckého posudku O. S. a tieto sú opreté o pravdivý skutkový stav vec, no okresný súd ich považoval za právne irelevantné. Odvolateľ namietal aj znalecký posudok O. N. a považoval ich za neudržateľné z toho dôvodu, že pri vypracovaní znaleckého posudku nemal všetky podklady pre vypracovanie posudku oproti ďalším znalcom. Podľa odvolateľa, keď okresný súd uviedol, že obžalovaný porušil ustanovenie § 3 ods. 2, § 4 ods. 1 a najmä § 19 ods. 1 zákona o cestnej premávke, tak takéto tvrdenie súdu nemá oporu v skutkovom stave. Citujúc z ustanovenia § 19 ods. 1 v znení „pred odbočovaním a počas odbočovania je vodič povinný dávať znamenie o zmene smeru jazdy. Vodič pri odbočovaní nesmie ohroziť vodiča idúceho za ním. Vodič je povinný pri odbočovaní dbať na zvýšenú opatrnosť. Vodič vozidla idúceho za vozidlom, ktoré odbočuje, musí dbať na zvýšenú opatrnosť a svojou jazdou nesmie ohroziť vodiča odbočujúceho vozidla“, mal obžalovaný za to, že toto ustanovenie určite neporušil, lebo obžalovaný v čase, keď začal odbočovať vľavo a dával svetelné znamenie, tak prvý motorkár to ani nemohol ešte vidieť, pretože bol v závere kolóny a v mieste miernej ľavotočivej zákruty, takže ani nemohol vidieť, prečo vznikla kolóna, pričom od momentu, kedy dal obžalovaný svetelné znamenie o zmene smery jazdy, tak ostatní účastníci sú povinní dodržiavať ustanovenie § 15 ods. 5 písm. d) zákona o cestnej premávke, pričom všetky motorové vozidlá, ktoré boli za traktorom (minimálne 5), to dodržali, no nedodržali to motorkári. Obžalovaný vychádzal z toho, že odbočovacie manéver začína

vtedy, ak účastník cestnej premávky dáva znamenie o zmene smeru jazdy a nie vtedy, keď začne aj reálne meniť smer jazdy. Takto obžalovaný dospieva k záveru, že jedinými účastníkmi, ktorí sa plne nevenovali vedeniu a sledovaniu situácie v cestnej premávke v čase dopravnej nehody, boli všetci piati motorkári, J. H. (1), J. K. (2), H. I. (3), J. J. (4) a K. I. (5), ktorí všetci porušili aj zákon o cestnej premávke, a to v nasledujúcich ustanoveniach: § 3 ods. 2 písm. a) a b), § 4 ods. 1 písm. c), § 9 ods. 1 a §15 ods. 5 písm. a) a d). Poukazoval na to, že vodič nesmie predchádzať, ak nemá pred sebou rozhľad na takú vzdialenosť, ktorá je potrebná na bezpečné predchádzanie, ak by sa nemohol bezpečne zaradiť pred vozidlo alebo pred vozidlá, ktoré chce predísť, ak by ohrozil alebo obmedzil vodiča jazdiaceho v protismere, alebo ohrozil iného účastníka cestnej premávky, a osobitne, ak vodič pred ním idúceho vozidla dáva znamenie o zmene smeru jazdy vľavo a ak ho nemožno predísť vpravo podľa odseku 1, prípadne ak ho nemožno predísť v ďalšom voľnom jazdnom pruhu vyznačenom na vozovke v tom istom smere jazdy. Obžalovaný dodal, že všetci motorkári porušili, či už vodorovné alebo zvislé značenie, keďže predbiehali v mieste, kde je to dopravným značením vyslovene zakázané, keď v čase, keď začal prvý motorkár prebiehať posledné auto v kolóne, tak to bolo v rozpore s dopravným značením a navyše nemal absolútne prehľad o dopravnej situácii úplne vpredu. Obžalovaný poukazoval aj na to, že z výpovede svedkov (I. Q., J. Q., J. Q., R. N. P., J. B. P.), ako aj z analýzy nehodového deja O. S. je, podľa jeho názoru, nepochybné, že v tom čase keď prvý motorkár začal predbiehať posledné auto v kolóne, tak už obžalovaný mal zapnuté svetelné znamenie, že odbočuje vľavo a je tak nepochopiteľné, že už prvý motorkár pokračoval v predbiehaní traktora. Svedkovia v prvých dvoch autách za traktorom jasne konštatovali, že predmetný traktor nepredbiehali, nie preto, žeby oproti išli nejaké autá, ale že jasne videli zapnuté smerovku vľavo, ktorým traktor naznačoval odbočovanie, pričom vodič prvého auta za traktorom z tohto dôvodu išiel aj tesnejšie k pravej krajnici vozovky. Takto, podľa názoru obžalovaného, na základe vyššie uvedeného a v zmysle zásad trestného práva, ako aj elementárnych pravidiel matematiky, fyziky a logiky, možno podľa obžalovaného jednoznačne konštatovať, že skutok uvedený v obžalobe sa nestal a ani ho nespáchal obžalovaný. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok z dôvodov § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) Trestného poriadku zrušil a vec vrátil v zmysle § 322 ods. 1 Trestného poriadku okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne aby v súlade s § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že ho spod podanej obžaloby oslobodí.

Na základe takto podaného odvolania postupoval Krajský súd v Prešove, ako odvolací súd, v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k nasledovným záverom.

V posudzovanej trestnej veci pred súdom prvého stupňa bolo vykonané dokazovanie v podstate takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Hodnotenie dôkazov okresný súd vykonal podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Podľa judikatúry Ústavného súdu SR, arbitrárne rozhodnutie všeobecného súdu znamená, najmä extrémny nesúlad právnych záverov s vykonaným dokazovaním, skutkovými a právnymi zisteniami, interpretácia, ktorá je v extrémnom nesúlade s obsahom právnej praxe (odklon od ustálenej judikatúry), bez toho, aby boli dostatočne odôvodnené dôvody, na základe ktorých súd odmietol stabilizovanú výkladovú prax, nerešpektovanie kogentnej normy, interpretácia, ktorá je v extrémnom rozpore s prioritami spravodlivosti (predpojatý formalizmus), hodnotenie dôkazov vykonané bez akéhokoľvek akceptovateľného racionálneho základu tak, že z nich pri žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú prijatý skutkový základ. Odvolací súd nezistil, že by napadnutý rozsudok mal niektorý zo znakov arbitrárnosti. Obžalovacia zásada uvedená v ustanovení § 220 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého, súd môže rozhodnúť len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, neznamená, že medzi skutkom, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu a skutkom, uvedeným vo výroku rozsudku, musí byť úplná zhoda. Niektoré skutočnosti môžu odpadnúť a iné, naopak, pribudnúť, nesmie sa zmeniť len podstata skutku. Podstata skutku je určovaná účasťou obžalovaného na určitej udalosti popísanej v obžalobnom návrhu, z ktorej vzišiel následok porušujúci alebo ohrozujúci spoločenské záujmy chránené trestným zákonom. Totožnosť skutku bude zachovaná, ak bude zachovaná totožnosť konania alebo následku. Výsledky vykonaného dokazovania nepriinesli potrebu zásadne meniť skutkovú vetu napadnutého rozsudku.

Právo na spravodlivý súdny proces neznamená nárok na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Z opačného pohľadu možno povedať, že neúspech v súdnom konaní nie je možné považovať za porušenie základného práva. Je v právomoci všeobecných súdov vykladať a aplikovať zákony. (I. ÚS 19/02, I. ÚS 50/04, I. ÚS 59/04) Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok. (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005)

Aj z judikatúry Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že v odôvodnení rozhodnutia všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené obžalovaným, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných procesnými stranami konania.

V predmetnom prípade bolo nesporné, že obžalovaný dňa 09.08.2016 asi o 10.50 h na ceste I/66 viedol traktor továrenskej značky Zetor Forterra, evidenčného čísla B. XXXXX s príviesom evidenčného čísla B. XXXXX, v smere od obce Tatranská Kotlina do obce Ždiar, okres Poprad a v kilometri 122,0 začal odbočovať vľavo na lesnú cestu. Rovnako sa stalo dokazovaním nesporným, že motocyklisti J. J. na motocykli továrenskej značky Yamaha FZS1000, evidenčného čísla XXXXXX, MPZ: Česká republika, so spolujazdkyňou E. E. jazdili v pravej tretine protismerného jazdného pruhu, pričom motocyklista H. I. počas predchádzania prešiel do strednej časti protismerného jazdného pruhu, kde došlo ku kontaktu jeho motocykla s daným traktorom, čo spôsobilo stratu smerovej stability motocyklistu jeho nárazu do zvodidiel po ľavej strane a pádu na vozovku, ďalší motocyklista J. J. na motocykli značky Yamaha FZS1000, evidenčného čísla XXXXXX, MPZ: Česká republika so spolujazdkyňou E. E., v snahe zabrániť zrážke reagoval na kolíznú situáciu intenzívnym brzdením, v dôsledku čoho spadol s motocyklom a spolujazdkyňou na vozovku na ľavý bok a narazil do stojaceho traktora. Preukázané vykonaným dokazovaním bolo, aj podľa názoru krajského súdu, že takéto pády boli v priamej príčinnej súvislosti s tým, že motocyklista H. I. pri nehode utrpel úrazový šok 2. stupňa, trieštivú otvorenú vnútrokĺbnu zlomeninu horného konca pľšťaly vľavo s posunom úlomkov, trieštivú otvorenú zlomeninu jabĺčka ľavého kolena s posunom úlomkov, otvorenú zlomeninu základného článku 5. prsta pravej ruky s posunom s dobou liečenia a obmedzením v obvyklom spôsobe života v priemere 4 – 6 mesiacov, J. J. utrpel pomliaždenie hrudníka vľavo, podvrtnutie pravého zápästia ľahkého stupňa, pomliaždenie pravého kolena s neúplným roztrhnutím vnútorného bočného väzu, s dobou liečenia a obmedzením v obvyklom spôsobe života do 08.09.2016, E. E. utrpela pomliaždenie brady, podvrtnutie krčnej chrčtice ľahkého stupňa, pomliaždenie driekovej oblasti vľavo, pomliaždenie ľavého kolena, pomliaždenia a hlboké kožné odreniny pravého predkolena (stav komplikovaný trombózou hlbokých žil pravého predkolena) s dobou liečenia a obmedzením v obvyklom spôsobe života do 02.09.2016.

Obžaloba pred súdom v podstate kládla obžalovanému za vinu, že obžalovaný v dôsledku nevenovania sa plne vedeniu motorového vozidla a nesledovania situácie v cestnej premávke nespozoroval, že je predchádzaný týmito motocyklistami, primárne motocyklistom J. J. a že porušiac porušil ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a/, § 4 ods. 1 písm. c/, § 19 ods. 1 zákona č. 8/2008 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, tieto následky zanedbaním tam uvedenej povinnosti vodiča z nedbanlivosti spôsobil.

V tomto smere obžalovaný sám vo výpovedi potvrdil, že keďže prechádzal v úseku, kde je mierna ľavotočivá zákruta a v tomto úseku končila stredová plná čiara a začínala prerušovaná čiara, vtedy ho začal obiehať prvý motorkár, ktorý bol sám a pokračoval v jazde. Následne zaregistroval vedľa seba ďalšieho motorkára. Aj tento bol sám. Registroval ho na úrovni traktora a motorkár ukázal pravou rukou pohybom zdola nahor akoby niekomu dával signál, že môže ísť. Obžalovaný teda vnímal už týchto prvých predbiehajúcich motocyklistov a pokračoval, že keďže sa už nachádzal v úseku, kde viditeľnosť dopredu aj dozadu bola dobrá a v spätnom zrkadle videl, že za ním idú asi štyri osobné autá, mal zapnutú smerovku doľava, tak začal odbočovať. Vtedy potvrdil, že ďalších motorkárov videl vzadu medzi

osobnými autami, pričom keď začal odbočovať a bol s traktorom v uhle asi 65 stupňov v smere na lesnú cestu, zbadal vedľa traktora motorku, kde bola jedna osoba. Sám uviedol, že vedel, že motorkárov je viac. Poveternostné podmienky boli dobré, vozovka suchá, viditeľnosť dobrá, polojasno až slnečno. Slnko ho neoslňovalo. Z jeho výpovede je teda zrejmé, že sa rozhodol reálne odbočiť z pravého jazdného pruhu do ľavého napriek tomu, že bol pred týmto manévrom predbehnutý dvoma motocyklistami, pričom vedel, že predbiehajúcich motorkárov je viac.

To, že obžalovaný bol predbiehaný kolónou motocyklov, potvrdili všetci motorkári/motocyklisti. Motorka, resp. motocykel č. 1, vykonala predbiehací manéver v ľavom jazdnom pruhu tak, že svedok H. uviedol, že jazdil do 90 km/hod, motorky za ním išli ako jedna partia, žiadne auto pred ním nedávalo znamenie, že chce predchádzať traktor, na ktorom nevidel, aby bola zapnutá smerovka. Svedkyňa M. N. dodala, že motorky medzi sebou boli vzdialené na dĺžku cca 5 m, a keď prišli do úseku cesty, kde už bolo vidieť asi 200 až 300 m, tak začali kolónu predchádzať. Kolónu, na čele ktorej bol predmetný traktor, predbiehali plynule v pravej časti ľavého jazdného pruhu. Počas tohto predchádzania žiadne z vozidiel v kolóne neurobilo žiaden manéver. Ešte dodala, že obžalovaný sa na mieste vyjadril, že on videl v spätnom zrkadle všetky motorky a že po prejení dvoch motoriek on predpokladal, že ďalšie motorky mu dajú prednosť pri odbočovaní.

Aj motorka č. 2, svedok J. K. so svedkyňou L., predbehli traktor relatívne bezpečne. J. K. potvrdil, že jazdec H. ako prvý začal predchádzať kolónu v ľavom jazdnom pruhu, plynulo a nemenil smer jazdy a aj on takýmto spôsobom kolónu predbehol. Žiadne z vozidiel v kolóne nemenilo smer jazdy, nevšimol si rozsvietenie nejakých svetiel, pričom on mal zapnutú ľavú smerovku a taktiež aj pred ním jazdiaci H.. Mali rozsvietené svetlá a zvuk motoriek bol celkom hlasitý. Vylúčil, že by dával znamenie povolujuce jazdu ostatným motocyklom, keď uviedol, že niečo mu narazilo do ruky, a teda je možné, že to rukou vytrepával, pričom dodal, že medzi motorkármi žiadne takéto signály nie sú a každý koná sám za seba. Svedkyňa I. L. potvrdila, že ako prvý predchádzal H., ktorý dal znamenie o zmene smeru jazdy a na vzdialenosť dĺžky osobného vozidla začali predchádzať oni.

Poškodené posádky motocyklov č. 3 a 4 boli tiež vypočuté. Na motorke č. 3 jazdiaci svedok H. I. potvrdil, že po skončení plnej čiary začali všetci motorkári za sebou predchádzať kolónu osobných áut, ktoré išli za traktorom, a to v protismernom jazdnom pruhu vľavo. Prvé dve motorky prešli okolo traktora a keď on prechádzal okolo traktora, tak traktor odbočil vľavo. V čase nehody mal rýchlosť asi 80 km/hod. a keď zaregistroval odbočovanie traktora, urobil pohyb mierne doľava, aby nedošlo k stretu, ale aj tak zachytil svojou pravou rukou pravdepodobne radlicu traktora vpredu, následkom čoho sa dostal k zvodidlám vľavo, šmýkal sa ľavým kolenom po zvodidlách a následne ho odhodilo doprava, spadol a šmýkal sa po vozovke. Všetky motorky mali smerové svetlá, pričom nemali medzi sebou dohodnuté žiadne signály. K utrpeným zraneniam uviedol, že mal poranenie malíčka pravej ruky, mal poranenú ľavú nohu, nemohol nohou hýbať, mal narazený lakeť. Liečený je doposiaľ a práceneschopný nebol, lebo je študentom. Asi 11 týždňov bol hospitalizovaný, podrobil sa piatim operáciám.

Svedok teda len v rovine pravdepodobnosti popísal, čím narazil do traktora. To za okolnosti rýchleho okamihu, tohto okamihu nemusí byť objektívne hodnoverné. Inak povedané, v tomto sa svedok mohol objektívne myliť. Hodnovernejšie je, ako tento kontakt vnímal bezprostredne za ním idúci jazdec, keďže ten vnímal situáciu komplexnejšie, bez prekážok vo vnímaní, sústredený na to, čo sa deje priamo pred ním, v najkratšej vzdialenosti a za dlhší čas, teda objektívnejšie. Výpovedi tohto svedka uveril odvolací súd v okolnosti toho, s čím prišiel I. na motorke do kontaktu s traktorom. Prišiel do kontaktu s prednou časťou traktora a po zohľadnení fotodokumentácie nemal ani odvolací súd pochybnosti, že došlo ku kontaktu behúňa ľavej prednej pneumatiky traktora s koncovkou výfuku motocykla Suzuki, čo spôsobilo stratu smerovej stability motocyklistu jeho nárazu do zvodidiel po ľavej strane a pádu na vozovku. Zodpovedá to aj pozdĺžnej povahe tejto stopy. Názor znalca S., že to bolo od čizmy motorkára, nebol potvrdený a zostal len v rovine nepreukázanej verzie.

Na motorke č. 4 jazdil svedok J. J. so spolujazdkyňou E.. Potvrdil, že žiadne z predbiehaných aut nemalo zapnutú smerovku. Rýchlosť predchádzania kolóny bola asi 80 km/hod. Jazdili vľavo v protismernom jazdnom pruhu. Na začiatku predchádzania prvou motorkou už bola prerušovaná stredová čiara. Motorky jazdili za sebou a pri predchádzaní mali rozstup asi 10 – 15 metrov. Prvé dve motorky kolónu predbehli bez problémov a keď on bol na úrovni posledného auta v kolóne, zbadal, že traktor prudko odbočil doľava. Pred ním jazdiaci I., keď zaregistroval vznikajúcu situáciu, mierne stočil riadenie doľava, motorka

sa dostala svojou zadnou pravou časťou do kontaktu s prednou ľavou časťou traktora a vtedy on začal prudko brzdiť. Pri prudkom brzdení oboch kolies mal zablokované predné koleso a vtedy sa dostal do šmyku a spadol na zem, na ľavý bok a kĺzal sa aj s motorkou k zadnému kolesu traktora, s ktorým sa dostala do kontaktu. E. sa oddelila od motorky. Mal z toho narazené pravé koleno a pár odrenín, E. sa sťažovala na bolesti krku a chrbta. Signál nepotrebovali, pretože výhľad bol dostatočný. Takáto signalizácia by nebola žiadnym podnetom k tomu, že môžu predbiehať. E. E., ako spolujazdec, registrovala až prudké brzdzenie ich motorky. Utrpela pohmoždenie krčnej chrbtice, mala narazený chrbát a odrené koleno a mala poranenie na berci na pravej nohe. Tento úraz u nej vyvolal zápal kŕčových žíl a lieči sa doposiaľ.

Motorka č. 5 sa vyhla kolízii. Svedok K. I. k nehode uviedol, že cesta bola viditeľná asi na 800 metrov, z protismeru nič neprichádzalo, tak začali kolónu predchádzať. Na žiadnom predchádzanom vozidle nevidel rozsvietenie smerového svetla, ani brzdivého svetla. Videl, že prvé dve motorky prešli plynulo a zrazu traktor začal odbočovať doľava, na čo zareagoval jeho brat H. I. tým, že stočil riadenie doľava, dostal sa až na krajnicu. Takto zareagoval aj za ním jazdiaci J., pričom H. I. sa dostal do kontaktu s radlicou traktora, traktor pokračoval ešte asi meter v smere svojej jazdy pri odbočovaní doľava a J. pri brzdení následkom toho padal z motorky, motorka sa pohybovala po svojej ľavej časti a narazila do zadného ľavého kolesa traktora. Na tejto motorke bola okrem J. aj E.. On na to reagoval úspešným brzdením, až zastavil. V danej situácii viditeľnosť bola dobrá, slnečno a cesta bola suchá. Keďže boli na výlete prvýkrát, tak nemali dohodnuté žiadne signály, ktorými by sa riadili pri jazde a každý z nich sa spolieha na vlastné konanie. Kolónu predchádzali plynulo a keďže kolóna mala dĺžku asi 50 metrov a rýchlosť asi 30 km/hod., tak kolónu predchádzali rýchlosťou možno 80 - 90 km/hod. Jednoznačne potvrdil, že ich kolóna motoriek išla za sebou, pričom prvé dve motorky už okolo traktora prešli v čase, keď traktor začal odbočovať doľava.

Za traktorom išli v čase dopravnej nehody autá. Z auta, ktorá išlo hneď za traktorom, svedkyňa P. B. J. potvrdila, že keď nastal rovnejší úsek cesty, tak si myslela, že tento traktor predbehnú, vtedy sa traktor posunul doľava a zapol smerovku doľava, pričom zrazu zaregistrovala, že okolo nich išla motorka, ktorá išla veľmi rýchlo. Zaregistrovala iba dve motorky, pričom tieto prišli do kontaktu s traktorom. Z tejto výpovede vyplýva, že traktor, keď motorka 1 a motorka 2 predbiehali, nedával ešte znamenie o zmene smeru jazdy.

Za týmto autom išlo auto s posádkou svedok I. Q. s manželmi Q.. Aj tento svedok, ako vodič uviedol, že prechádzali už rovným úsekom, keď traktor mal zapnutý ukazovateľ smeru doľava, posúval sa pri stredovej čiare a začal pomaly odbočovať doľava na nejakú lesnú cestu. Svedok pokračoval, že v tom momente svedok zaregistroval motorky, ktoré predbiehali kolónu za ním, pričom prechádzali okolo stredovej čiary, ktorá v tomto úseku už asi bola prerušovaná. Traktor ale pokračoval v jazde po znížení rýchlosti na začiatku odbočovania a potom ešte znížil rýchlosť, keď prebehla okolo neho druhá motorka v poradí a zastavil až v momente, keď do neho narazila tretia motorka. Z jeho výpovede vyplýva, že boli motorkami predbiehaní, keď traktor začal odbočovať. Tento svedok pritom potvrdil aj to, že táto tretia motorka išla vo vzdialenosti 3 - 4 metre za druhou motorkou a táto narazila do ľavej časti traktora niekde medzi predným a zadným kolesom. Na tejto motorke sedeli dve osoby a tieto asi narazili do traktora svojím telom a zostali ležať na zemi, asi v priestore ľavej krajnice. V tom čase traktor zastavil. Spolujazdec svedok J. Q. uvádzal, že zbadal prvú motorku až vtedy, keď prebehla okolo nich a táto plynule predbehla traktor, pričom druhý motorkár, na úrovni vozidla idúceho pred ním sa otočil dozadu a rukou ukazoval mávaním, akoby naznačoval, že môžu ísť. V tom čase traktor odbočoval doľava, motorkár začal zvyšovať rýchlosť, zmenil smer jazdy, lebo zbadal, že traktor odbočuje. Keď boli na úrovni vozidla pred nimi alebo ešte tesne pred ich vozidlom, tak začali meniť smer jazdy doľava z dôvodu, že traktor odbočoval doľava. Z jeho výpovede teda tiež vyplýva, že boli motorkami predbiehaní, keď traktor začal odbočovať.

Títo svedkovia teda potvrdili, že motorky išli za sebou v krátkom slede vzdialenosti, pričom sa pohybovali v ľavom jazdnom pruhu, do ktorého obžalovaný na traktore s blikajúcou ľavou smerovkou, napriek predchádzaniu motorkármi, odbočoval, čím došlo ku kolízii s dvoma po sebe idúcimi motorkármi. To, že títo svedkovia Q. vraveli, že motorkár sa mal otočiť a mávať, ešte neznamená, že naozaj tento jeho pohyb mal mať význam taký, že odporúča za nim idúcim motorkám, že môžu ísť. Išlo len o dojem týchto svedkov, ktorý, ako skutočnosť, nebol nepochybne potvrdený a ani v tomto súd nemal dôvod veriť, že by išlo o signál na predchádzanie kolóny a traktora. Svedkyňa J. Q. navyše potvrdila, že aj zo zvuku

bolo počuť, že sú tam aj ďalšie motorky, aj keď ich ešte nevidela. To len potvrdzuje, že okrem vizuálneho priestoru, aj zvuková kulisa mohla obžalovaného varovať, že je predbiehaný a že má nechať ľavý jazdný pruh voľný, že nemá, nakoľko je predbiehaný motorkami, do neho vstupovať, kým predbehnutý nebude.

Znaleckým dokazovaním technických súvislostí a skutočností, bola potvrdená dôvodnosť obžaloby, aj keď medzi znalcami došlo k určitým nezrovnalostiam. Kontrolným znaleckým dokazovaním znaleckou organizáciou boli ale tieto bez pochybností odstránené. V tomto smere treba súhlasiť s postupom okresného súdu, ktorý sa dôsledne zaoberal všetkými zásadnými okolnosťami prípadu z pohľadu vykonanej technickej analýzy nehodového deja.

Z predložených zápisníc o hlavných pojednávaniach vyplynulo, že obžalovaný nesúhlasil so závermi znaleckého posudku ÚSI Žilinskej univerzity v Žiline č. 1/2024 zo dňa 25.01.2024, no zároveň paradoxne výslovne súhlasil s prečítaním záverov ZP ÚSI Žilinskej univerzity v Žiline č. 1/2024 zo dňa 25.01.2024, a tak podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku so súhlasom obžalovaného a prokurátora sa na hlavnom pojednávaní dňa 22.07.2024 čítali závery znaleckého posudku ÚSI Žilinskej univerzity v Žiline č. 1/2024 zo dňa 25.01.2024. Dokonca, následne pri konštatovaní predsedu senátu, že znalecké posudky O. N. N., O. Q. S. a I. K. P. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.02.2023 boli vykonané ich prečítaním bez súhlasu obžalovaného a prokurátora, tak obžalovaný netrval na výsluchu týchto znalcov, napr. z dôvodu, že by ich konfrontoval s nejakými technickými údajmi, ale výslovne znova súhlasil na hlavnom pojednávaní 22.07.2024 s prečítaním záverov znaleckých posudkov O. N. N., O. Q. S. a I. K. P.. Nezmenil svoj názor ani po tom, čo toto hlavné pojednávanie bolo odročené až na 07.10.2024 a nenamietal, resp. nevzal späť svoj súhlas s takýmto vykonaním, pre sťažovateľa sporného, znaleckého posudku, pričom už k čítanému nemal žiadne vyjadrenie a aj za takej situácie potom nenamietal ani proti tomu, že podľa § 274 ods. 1 Trestného poriadku samosudkyňa vyhlásila uznesením, že ďalšie dôkazy sa vykonávať nebudú, dokazovanie je skončené a udelila slovo na záverečné reči prokurátorovi OP Poprad, obhajcovi a obžalovanému a posledné slovo obžalovanému.

Obžalovaný, hoci v odôvodnení odvolania predkladal technické námietky voči znaleckému dokazovaniu O. N. a znaleckého ústavu, nepredložil ich vo forme a obsahu odborného znaleckého posudku. Nenamietal ich ani na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ ich potom súd za takých okolností registruje, vo vzťahu k podstate prípadu, teda oprávnenosti vykonania odbočovania do jazdnej dráhy predbiehajúcich motoriek, sa technické argumenty odvolateľa javia ako irelevantné, keďže sa už k technickým okolnostiam dopravnej nehody vyjadrovali spolu traja znalci, vrátane kontrolného znaleckého dokazovania.

Podstatou dokazovania bolo zamerať sa na situáciu, či technicky išlo o to, či vodič traktora v počiatku rozpoznateľného odbočovania doľava na poľnú cestu už bol predchádzaný vodičom motocykla Suzuki I. a vodičom motocykla J. J., pričom znalec O. N. N. určil technickú príčinu dopravnej nehody ako odbočovanie traktora doľava v čase, keď už bol predchádzaný, keď v čase, keď bol motorkami predchádzaný, tak obžalovaný, ako vodič traktora, mal technickú možnosť vidieť v spätnom zrkadle motorky, ktoré kolónu predchádzali, navyše za okolnosti, že bezprostredne pred prvou kolíziou už dve motorky prešli okolo traktora.

Z hľadiska požiadavky na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, v záujme predchádzania dopravným nehodám, odvolací súd sa stotožňuje s technickým záverom tohto znalca, že na začiatku odbočovacieho manévru, keď vodič začal už odbočovať, nemusí iný účastník rozpoznať, že už tento manéver odbočovania ide vodič vykonať a až vykonanie určitej dráhy a zmeny smeru vie vodič vyhodnotiť, aký úkon vlastne vodič traktora išiel vykonať, že išiel v rámci odbočovania vstúpiť s traktorom do jazdnej dráhy predbiehajúcich motoriek. Tomu svedčí aj zistenie znalca, že keď odbočovací manéver traktora doľava bol rozpoznateľný, tak vodič tretieho motocykla sa nachádzal cca na úrovni zadnej časti prívesu a motorka, ako štvrtá v poradí, v čase rozpoznateľného odbočovacieho manévru traktora sa nachádzala asi cca 32 metrov za zadnou časťou prívesu súpravy. Traktor postupne prenikal do koridoru pohybu motocyklistu. Rovnako, ako znalec O. S. konštatoval, že v čase vzniku šmykovej stopy a v čase reakcie vodiča traktora sa jazdná súprava už nachádzala vo fáze odbočovania. Znamenie o zmene smeru jazdy je, podľa odvolacieho súdu, znakom toho, že vodič zamýšľa vykonať reálny odbočujúci manéver, no nezbavuje ho to povinnosti sledovať, či tento manéver môže vykonať bezpečne a plynulo. Aj vtedy totiž musí rešpektovať bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky. Ak potom registruje, že predbiehaný už je alebo že má inú prekážku pre vykonanie reálneho odbočenia, má so zapnutou smerovkou čakať, kým bezpečne a plynulo reálne bude môcť zmeniť smer svojej jazdy odbočením /

v ktorom, ako v tomto prípade vstupoval do jazdnej dráhy predbiehajúceho vozidla/. To je zámer dotknutého ustanovenia zákona o cestnej premávke.

Celý výpočet bol prevedený kinematický spätným odvíjaním sa nehodového deja. Znalec dodal, že analýzu nehodového deja dopredným výpočtom dynamicky nie je možné nasimulovať vzhľadom na to, že sa jedná o jednostopové motorové vozidlo + motocyklista, motocyklista by hneď po kontakte s traktorovou jazdnou súpravou alebo zo zvodidlom prepadal a neriadil by motocykel, a to aj vo verzii jeho výpočtového programu aj vo verzii O. S., ktorý používa PC crash. Táto simulácia pohybu motocykla po kontakte s iným dopravným prostriedkom je súčasťou programu, ktorý tento znalec použil aj v záveroch znaleckého posudku. Znalec dal do pozornosti súdu aj skutočnosť, že pokiaľ boli smerové svetlá v činnosti na traktorovej súprave, pri priamom pohľade na nich a ich technicky mohli rozpoznať, že sú v činnosti, tak prechádzali úsekom, ktorý sa nachádzal v extraviláne, kde nebolo žiadne dopravné značenie upozorňujúce ich vopred na možnosť odbočenia na miesto ležiace mimo cesty. V takomto prípade vodiči akýchkoľvek vozidiel sledujú hlavne koniec roviny, aby vedeli vyhodnotiť prípadnú možnú situáciu s protiídúcim vozidlom, keby sa tam zjavilo.

Znalec O. Q. S. uznal, že zodpovedá skutočnosti, že motocykle predchádzali celú kolónu vozidiel, na čele ktorej sa nachádzala traktorová jazdná súprava, že prví dvaja motocyklisti vo fáze, keď sa pohybovali v ľavom jazdnom pruhu, tak sa pohybovali už na úseku cesty s vodorovným dopravným značením, ktoré im to umožňovalo. Preto, podľa odvolacieho súdu, aj keby akt predchádzania začínali ešte pred značkou, ktorá ukončovala zákaz predchádzania a začínali by v priestore vodorovnej dopravnéj značky V1a plná čiara, vo vzťahu k dopravnej nehode to nie je rozhodujúce. Tento znalec uznal, že prví dvaja motocyklisti stihli predísť traktor, pričom už druhý motocyklista sa musel začať vyhýbať traktor z toho dôvodu, že tento už začal premávať ľavou stranou najmä príviesom minimálne na stredovej čiare, ev. až 0,7 metra vľavo od stredovej čiary. Tým vlastne ale, podľa odvolacieho súdu, len potvrdil, že vodič traktora pokračoval v odbočujúcom manévri napriek tomu, že v jeho okamihu bol predbiehaný, pričom konštrukt znalca, že na to vôbec nereagovali ďalší traja motocyklisti, čo premávali za týmto motocyklistom, je vo vzťahu k právnej povinnosti citovanej vo výroku napadnutého rozsudku o povinnosti predbiehaného vodiča dopravného priestupku, irelevantným. Títo motorkári oprávnené pokračovali v predbiehaní obžalovaného, no ten im pri predbiehaní neoprávnené vytvoril so svojím traktorom prekážku. Záver znalca, že tretí motocyklista H. I. sa začal pohybovať tak, že začal predchádzať v úseku cesty, kde vodorovným dopravným značením mu to bolo zakázané, bolo potrebné preveriť.

Zo záverov znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, vyplýva, že táto znalecká organizácia, ústav, za technickú príčinu predmetnej dopravnej nehody označil predovšetkým nesprávnu techniku jazdy obžalovaného, ako vodiča traktorovej súpravy, ktorý začal uskutočňovať odbočenie vľavo v tom čase, kedy to dopravná situácia za traktorovou súpravou neumožňovala a kedy nebola spôsobilá na vykonanie bezpečného odbočenia vľavo, v dôsledku čoho došlo k vzniku kolíznej situácie a k ohrozeniu motocyklistov jazdiacich za traktorovou súpravou. Aj z hľadiska možnosti zabrániť dopravnej nehode, mal obžalovaný, ako vodič traktora, reálnu a jednoduchú možnosť predísť zrážke s motocyklami poškodených. Dopravnéj nehode by zabránil takým spôsobom, že by pred začiatkom odbočovania správne vyhodnotil dopravnú situáciu so svojím vozidlom, teda rozpoznal by skutočnosť, že sa motocyklisti nachádzali v ľavom jazdnom pruhu a vykonávali predchádzanie kolóny vozidiel a s ohľadom na túto skutočnosť by manéver odbočovania vľavo nevykonal hneď, ale vykonal by ho až potom, akoby motocyklisti dokončili manéver predchádzania kolóny vozidiel. V čase počiatku odbočovania traktora mal totiž možnosť rozpoznať, že v ľavom jazdnom pruhu sa pohybujú minimálne štyria motocyklisti, pričom prvý z týchto motocyklistov sa nachádzal už pred prednou časťou traktora. Znalecký ústav zdôraznil, že v čase počiatku odbočovania mal vodič traktora technickú možnosť rozpoznať, že daná dopravná situácia za jeho vozidlom nie je spôsobilá na bezpečné vykonanie manévru odbočovania vľavo, a to vzhľadom k predchádzaniu kolóny vozidiel motocyklami. Skutočnosť, že vodič traktora začal v danom okamihu uskutočňovať odbočovanie vľavo, nebolo z hľadiska techniky jeho jazdy správne, nakoľko z polohy a rýchlosti motocyklov a traktora v čase začiatku jeho odbočovania, respektíve aj v čase tesne pred začiatkom odbočovania, mu mohlo byť zrejmé, že v dôsledku odbočovania traktora dôjde k vzniku kolíznej situácie, a teda z technického hľadiska k ohrozeniu vodičov motocyklov, respektíve k zrážke traktora a motocyklov.

Znaleckým posudkom I. K. P. boli objektivizované zranenia, ktoré poškodení utrpeli v dôsledku predmetnej dopravnej nehody. Predmetným záverom znaleckého posudku I. K. P. skutočne korešpondovali aj príslušné lekárske potvrdenia a správy o ošetrení poškodených H. I., J. J. a E.

E. v Nemocnici Poprad, a. s. a v ďalších zdravotníckych zariadeniach na území Českej republiky - Fakultná nemocnica Olomouc. Ani ďalšie, vo veci na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy, zásadne nespochybnili tieto usvedčujúce dôkazy, pričom ani odvolací súd nemal pochybnosti, že predmetným skutkom obžalovaný spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona, keď inému /H. I./ z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania a zároveň aj prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, keď inému /J. J. a E. E./ z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona (porušil ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a/, § 4 ods. 1 písm. c/, § 19 ods. 1 Zákona č. 8/2008 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov). Voči právnomu hodnoteniu dokazovaním zistených skutočností tak, ako to učinil súd prvého stupňa, nemal odvolací súd žiadne výhrady a preto na neho v podrobnostiach odkazuje.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku plynie že okresný súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zistil, že v prípade obžalovaného ide o osobu, na ktorú sa hľadí, akoby nebola odsúdená, no poukázal na to, že v minulosti bol dvakrát súdne trestaný, a to na základe trestného rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/19/2012 zo dňa 09.02.2012, právoplatného dňom 25.02.2012, pre spáchanie prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona, na obžalovaného sa však hľadí, akoby nebol odsúdený a na základe trestného rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/135/2014 zo dňa 16.11.2016, právoplatného dňom 16.11.2016, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, v ktorých mu boli okrem iného uložené aj tresty zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel, pričom v evidencii správnych deliktov a priestupkov má ďalších päť záznamov a všetky priestupky súvisia s porušením ďalších právnych predpisov vzťahujúcich sa na cestnú premávku v zmysle § 22 ods. 1 písm. h/, písm. m/ zákona č. 372/1990 Z. z. o priestupkoch, za ktoré mu boli ukladané blokové pokuty. Mal za to, že ide o osobu, ktorá sa už v minulosti dopustila závažnej trestnej činnosti rovnakého charakteru, s neodstrániteľným následkom v podobe smrti iného účastníka cestnej premávky. Prihliadal na jeho opakované postihnutia za konanie majúce znaky obdobného protiprávneho konania na úseku cestnej premávky, ďalej i na to, akým spôsobom boli trestné činy spáchané, na ich následok, ale i na dobu od spáchania skutku až doposiaľ, na formu zavinenia i na pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona, účinného od 06.08.2024, ktorý bol pre obžalovaného priaznivejší, ako Trestný zákon platný v čase spáchania skutku a po takto vykonaných a vyhodnotených zásadách dospel k záveru, že u obžalovaného sa tento účel trestu dosiahne uložením úhrnného trestu odňatia slobody, za podmienok uvedených v § 41 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 15 mesiacov, výkon ktorého mu podmienene odložil na skúšobnú dobu vo výmere 2 rokov, spolu s trestom zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere 2 rokov, keďže podľa neho uložené tresty zodpovedajú tak konkrétnym okolnostiam prípadu, po zhodnotení závažnosti činov, povahy a rozsahu spôsobených následkov, ako aj samotnej osobe obžalovaného a budú účinne pôsobiť i na obžalovaného, ale aj na ostatných účastníkov cestnej premávky.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa v otázke druhu a výmery trestu zásadne nepochybil.

Trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Zásada primeranosti trestu stanovuje povinnosť súdu ukladať primeraný trest, pretože iba taký trest je možné považovať za spravodlivý. Navyše, neprimeraný trest je v rozpore so zásadou humánosti trestu, keďže trestanie je, vo svojej podstate, obmedzovanie základných práv a slobôd, a tak je potrebné splniť všetky ústavné podmienky, pričom primeranosť je práve jednou z nich. Všetky zákonom vymenované kritériá slúžia k individualizácii trestu, a preto je zásada individualizácie trestu úzko spätá so zásadou primeranosti.

Pokiaľ okresný súd postupoval podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024, postupoval správne, nakoľko nemusel zohľadňovať prevahu príťažujúcej nad absenciou poľahčujúcich okolností dovtedy stanoveným výpočtom zvyšujúcim dolnú hranicu trestnej sadzby prísnejšieho spáchaného prečinu. Výmera trestu odňatia slobody 15 mesiacov zodpovedá spôsobenému následku v podobe poškodenia zdravia až troch osôb v spojení so závažnosťou spôsobeného účinku na ich zdraví, zodpovedá okolnostiam prečinov, keď obžalovaný bezohľadne pokračoval v odbočujúcom manévri, hoci vnímal

kolónu motoriek v tomto jazdnom pruhu, zodpovedá ale aj tomu, že po nehode zastavil a venoval sa pomoci poškodeným, zodpovedá aj jeho osobe a pomerom, keď predchádzajúce odsúdenia sú zo staršieho dáta a sú zahladené, pričom má ale početné priestupky svedčiacie o tom, že nejde o disciplinovaného vodiča. Preto je v súlade so zákonom, aby mu bol výkon trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 rokov a k tomu trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v rovnakom trvaní 2 rokov. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, súdom prvého stupňa uložený trest obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Hrozba zahŕňajúca dobu, po ktorej bude obmedzovaný vo svojich právach zamedzením výkonu oprávnenia viesť motorové vozidlá všetkých druhov a bude sa vysoko pravdepodobne musieť podrobiť príslušnému preskúšaniu tejto spôsobilosti, je dostatočným trestom a vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Po zhodnotení jednotlivých zákonných podmienok § 34 Trestného zákona, medzi ktoré nepatrí ani pomsta, ani odplata, dospel odvolací súd k záveru, že trest uložený súdom prvého stupňa je v súlade s Trestným zákonom, bol uložený odôvodnene, pri rešpektovaní zásady zdržanlivosti, primeranosti, individualizácie a spravodlivosti. Prvostupňový súd sa zákonnými ustanoveniami pri ukladaní trestu obžalovaným dôsledne riadil, a tak nebolo nevyhnutné zasahovať do žiadneho z dielčích výrokov, ktoré tvorili výrok o treste uloženom obžalovanému v tomto prípade. Nezistiac zákonné dôvody pre čo i len čiastočné vyhovie odvolaniu obžalovaného, odvolací súd jeho odvolania ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.